

CÁC LỄ THẬT TRONG SÁCH MA-THI-Ơ

BÀI 77 - ĐỨC CHÚA JÊSUS SAI CÁC MÔN ĐỒ CỦA NGÀI ĐI TRUYỀN GIÁO.

Phần 7 - Chớ sợ thế gian nhưng hãy kính sợ Đức Chúa Cha, Đấng cai trị sự sống và sự chết.

Ma-thi-ơ 10:27-33: Cho nên lời ta phán cùng các người trong nơi tối tăm, hãy nói ra nơi sáng láng; và lời các người nghe kẻ lỗ tai, hãy giảng ra trên mái nhà. Đừng sợ kẻ giết thân thể mà không giết được linh hồn; nhưng chớ sợ Đấng làm cho mất được linh hồn và thân thể trong địa ngục. Hai con chim sẻ há chẳng từng bị bán một đồng tiền sao? Và ví không theo ý muốn Cha các người, thì chẳng hề một con nào rơi xuống đất. Tóc trên đầu các người cũng đã đếm hết rồi. Vậy, đừng sợ chi hết, vì các người quý trọng hơn nhiều con chim sẻ. Bởi đó, ai xưng ta ra trước mặt thiên hạ, thì ta cũng sẽ xưng họ trước mặt Cha ta ở trên trời; còn ai chối ta trước mặt thiên hạ, thì ta cũng sẽ chối họ trước mặt Cha ta ở trên trời.

Bản Kinh-Thánh King James version chép: ²⁷What^{G3739} I tell^{G3004} you in darkness^{G4653}, that speak^{G2036} ye in light^{G5457}: and what^{G3739} ye hear^{G191} in the ear^{G3775}, that preach^{G2784} ye upon the housetops^{G1430}. ²⁸And fear^{G5399} not them which^{G3588} kill^{G615} the body^{G4983}, but are not able^{G1410} to kill^{G615} the soul^{G5590}: but rather^{G3123} fear^{G5399} him which^{G3588} is able^{G1410} to destroy^{G622} both^{G2532} soul^{G5590} and body^{G4983} in hell^{G1067}. ²⁹Are not two^{G1417} sparrows^{G4765} sold^{G4453} for a farthing^{G787}? and one^{G1520} of them shall not fall^{G4098} on^{G1909} the ground^{G1093} without^{G427} your^{G5216} Father^{G3962}. ³⁰But the very^{G2532} hairs^{G2359} of your^{G5216} head^{G2776} are all^{G3956} numbered^{G705}. Fear^{G5399} ye not therefore^{G3767}, ye are of more^{G1308} value^{G1308} than many^{G4183} sparrows^{G4765}. ³¹Whosoever^{G3956-G3748} therefore^{G3767} shall confess^{G3670} me before^{G1715} men^{G444}, him will I confess^{G3670} also^{G2504} before^{G1715} my Father^{G3962} which^{G3588} is in heaven^{G3772}. ³²But whosoever^{G3748-G302} shall deny^{G720} me before^{G1715} men^{G444}, him will I also^{G2504} deny^{G720} before^{G1715} my Father^{G3962} which^{G3588} is in heaven^{G3772}.

Nhiệm vụ của các môn đồ của Đức Chúa Jêsus cũng như đối với hết thảy những người hầu việc Đức Chúa Jêsus Christ là phải truyền giảng các Lời mà Đức Chúa Jêsus đã giảng dạy và phán truyền. Thế gian sẽ chao đảo trước các Lời của Đức Chúa Jêsus Christ, vì các Lời đó là sự sáng cho tâm linh của loài người.

Tại sao thế gian lại chao đảo trước sự sáng của Lời Đức Chúa Trời ?

Ấy chẳng phải là người ta sợ hãi các Lời của Đức Chúa Jêsus, nhưng là ma quỷ, là kẻ đang cầm buộc thế gian trong quyền lực của sự tội và sự chết phải sợ hãi các Lời của Đức Chúa Jêsus Christ, vì Lời của Ngài là sự sáng, còn ma quỷ là thuộc về sự tối tăm và sự tối tăm không thể đến gần sự sáng và không thể thắng được sự sáng. Ma quỷ run sợ trước các Lời của Đức Chúa Jêsus Christ được rao giảng ra qua những người thuộc về Đức Chúa Jêsus Christ, vì chúng biết rằng các Lời của Đức Chúa Jêsus Christ khi được công bố ra sẽ đánh thức tâm linh của những người được nghe các Lời của Ngài và ban sự sống lại và sự sống cho những tâm linh đó, bấy giờ các đồn lũy của ma quỷ trong thân thể xác thịt của những người bị chúng cầm buộc bằng những sự lừa dối đó sẽ bị lật đổ.

Ma quỷ sẽ khiến cho tâm trí (lòng của người ta) trở nên bối rối, bất an trước Tin-Lành của Đức Chúa Jêsus Christ và ma quỷ sử dụng sự lừa dối để khiến cho những người bị chúng cầm buộc đó hiểu sai về mục đích và giá trị thật của Tin-Lành, khiến cho người ta không tin và không muốn nghe Tin-Lành của Đức Chúa Jêsus Christ.

Ma quỷ sẽ kích động sự ích kỷ, sự tham lam, sự tham dục, sự ham muốn danh vọng hư không cùng quyền lực trong tâm trí xác thịt của người ta để chống lại Tin-Lành của Đức Chúa Jêsus Christ vì những sự đó là công việc của ma quỷ đã đồn lũy trong loài người kể từ khi A-đam và Ê-va ăn trái cây biết điều thiện và điều ác nơi vườn Ê-đen của Đức Chúa Trời. Ma quỷ đã cầm buộc tâm trí của loài người trong tội lỗi và khiến cho loài người không nhận biết Đức Chúa Trời cùng mục đích sống của loài người ở trên trái đất do Đức Chúa Trời đã tạo dựng nên. Ma quỷ đã lừa dối loài người rằng muôn vật là tự nhiên mà có mà không nhận biết rằng loài người là con trai của Đức Chúa Trời và trách nhiệm của loài người sống trên trái đất này là quản trị các công việc do tay Chúa tạo dựng nên trên đất này và loài người phải hầu việc Đức Chúa Trời, vì Ngài là Đấng tạo nên muôn vật, ban sự sống cho muôn vật và muôn vật nhờ Ngài và bởi Ngài mà được dựng nên.

Thi-Thiên 8:1-9: **Hỡi Đức Giê-hô-va là Chúa chúng tôi, Danh Chúa được sang cả trên khắp trái đất biết bao; Sự oai nghi Chúa hiện ra trên các tầng trời! Nhân vì các cừ địch Chúa, Chúa do miệng trẻ thơ và những con đang bú, mà lập nên năng lực Ngài, đặng làm cho người thù nghịch và kẻ báo thù phải nín lặng. Khi tôi nhìn xem các tầng trời là công việc của ngón tay Chúa, mặt trăng và các**

ngôi sao mà Chúa đã đặt, loài người là gì, mà Chúa nhớ đến? Con loài người là chi, mà Chúa thăm viếng nó? Chúa làm người kém Đức Chúa Trời một chút, đội cho người sự vinh hiển và sang trọng. Chúa ban cho người quyền cai trị công việc tay Chúa làm, khiến muôn vật phục dưới chân người: Cả loài chiên, loài bò, đến đổi các thú rừng, chim trời và cá biển, cùng phàm vật gì lợi đi các lối biển. Hỡi Đức Giê-hô-va là Chúa chúng tôi, Danh Chúa được sang cả trên khắp trái đất biết bao!

Khi Lời của Đức Chúa Jêsus Christ được công bố ra, thì tâm linh của loài người, là con trai của Đức Chúa Trời Chí Cao sẽ được nghe tiếng của Ngài và tiếng của Ngài cũng là tiếng của Đức Chúa Cha, Đấng ban sự sống cho loài người và tiếng của Ngài sẽ ban sự sống lại cho những tâm linh nào được nghe các Lời của Ngài và tin Lời của Ngài.

Giăng 18:37b: Đức Chúa Jêsus đáp rằng: Thật như lời, ta là vua. Nay, vì sao ta đã sanh và vì sao ta đã giáng thế: ấy là để làm chứng cho lẽ thật. Hễ ai thuộc về lẽ thật thì nghe lấy tiếng ta.

Ma quỷ đã dùng mọi thủ đoạn để che giấu thân phận thật của loài người, vì ma quỷ là kẻ đã dùng sự lừa dối để “chiếm đoạt” dòng dõi của A-đam khỏi tay của Đức Chúa Trời và ma quỷ đã dùng sự lừa dối để nhuộm dòng dõi ra từ A-đam thành con cái không có cha và chúng nhuộm tư tưởng của loài người vào trong bốn tánh gian ác của chúng để sử dụng khả năng phân biệt điều thiện và điều ác trong xác thịt của người ta sống theo ý tưởng tội lỗi của ma quỷ. Bởi ma quỷ là vô hình trước xác thịt của loài người nên chúng giấu mặt và lừa dối loài người rằng không có ma quỷ, nhưng chúng lại khiến người ta tin vào các thần mà không phải là thần, để chúng hợp pháp áp đặt sự rửa sả của luật pháp trên những kẻ vi phạm mạng lệnh của Đức Chúa Trời.

Thi-Thiên 82:1-8: Đức Chúa Trời đứng trong hội Đức Chúa Trời; Ngài đoán xét giữa các thần. Các người sẽ đoán xét chẳng công bình, và tây vị kẻ ác cho đến chừng nào? Hãy đoán xét kẻ khốn cùng và người mồ côi; Hãy xử công bình cho người buồn rầu và kẻ túng ngặt. Khá cứu vớt kẻ khốn cùng và người thiếu thốn, giải họ khỏi tay kẻ ác. Chúng nó không biết chi, cũng chẳng hiểu chi; Chúng nó đi qua đi lại trong sự tối tăm: Các nền trái đất đều rung động. Ta đã nói: Các người là thần, hết thảy đều là con trai của Đấng Chí cao. Dầu vậy, các người sẽ chết như loài người, sa ngã như một quan trưởng. Hỡi Đức Chúa Trời, hãy trỗi dậy, đoán xét thế gian; Vì Chúa sẽ được muôn dân làm cơ nghiệp.

Tại sao ma quỷ lại sợ hãi khi Lời Đức Chúa Trời được công bố ra bởi chính môi miệng của loài người trên đất này?

Đây là một điều rất quan trọng, vì là lẽ thật mà loài người phải nhận biết và vâng phục, vì như Đức Chúa Jêsus đã phán rằng: **Nếu các người hằng ở trong đạo ta, thì thật là môn đồ ta; các người sẽ biết lẽ thật, và lẽ thật sẽ buông tha các người.** (Giăng 8:31-32)

Lời Đức Chúa Trời là sự sống và sự sống là sự sáng cho loài người.

Giăng 1:1-5 & 9-13: Ban đầu có Lời Đức Chúa Trời, Lời của Đức Chúa Trời ở cùng Đức Chúa Trời, và Lời của Đức Chúa Trời là Đức Chúa Trời. Ban đầu Ngài ở cùng Đức Chúa Trời. Muôn vật bởi Ngài làm nên, chẳng vật chi đã làm nên mà không bởi Ngài. Trong Ngài có sự sống, sự sống là sự sáng của loài người. Sự sáng soi trong tối tăm, tối tăm chẳng hề nhận lấy sự sáng... Sự sáng nầy là sự sáng thật, khi đến thế gian soi sáng mọi người. Lời của Đức Chúa Trời ở thế gian, và thế gian đã làm nên bởi Ngài; nhưng thế gian chẳng từng nhìn biết Ngài. Ngài đã đến trong xứ mình, song dân mình chẳng hề nhận lấy. Nhưng hễ ai đã nhận Ngài, thì Ngài ban cho quyền phép trở nên con cái Đức Chúa Trời, là ban cho những kẻ tin danh Ngài, là kẻ chẳng phải sanh bởi khí huyết, hoặc bởi tình dục, hoặc bởi ý người, nhưng sanh bởi Đức Chúa Trời vậy.

Lời Chúa chép: Khi Lời Đức Chúa Trời được công bố nơi thế gian này, thì sự sáng của Lời Đức Chúa Trời sẽ soi sáng hết thảy mọi người, nghĩa là những người nào được nghe Lời Đức Chúa Trời, dù là vô tình hay là có chủ ý, vì Thần của Đức Chúa Trời hiện diện trong mọi sự và Ngài là mọi sự, nên khi người ta được nghe Lời Đức Chúa Trời, dù được công bố ra bởi bất kỳ con người hay là một phương tiện nào được sử dụng để phát ra Lời Đức Chúa Trời, thì sự sáng thật sẽ soi chiếu vào tâm linh của người ta, dù những người đó không hề biết mình có tâm linh và các Lời mà họ được nghe đó là của ai và thuộc về ai, thì quyền phép trong Lời Đức Chúa Trời vẫn hành động theo như ý của Đức Chúa Trời đã định cho vậy.

Ê-sai 55:8-13: Đức Giê-hô-va phán: Ý tưởng ta chẳng phải ý tưởng các người, đường lối các người chẳng phải đường lối ta. Vì các tầng trời cao hơn đất bao nhiêu, thì đường lối ta cao hơn đường lối các

người, ý tưởng ta cao hơn ý tưởng các người cũng bấy nhiêu. Vả, như mưa và tuyết xuống từ trên trời và không trở lại nữa, mà đượm nhuần đất đai, làm cho sanh ra và kết nụ, đặng có giống cho kẻ gieo, có bánh cho kẻ ăn, thì lời nói của ta cũng vậy, đã ra từ miệng ta, thì chẳng trở về lũng nhưng, mà chắc sẽ làm trọn điều ta muốn, thuận lợi công việc ta đã sai khiến nó. Vì các người sẽ đi ra vui vẻ, được đưa đi trong sự bình an. Trước mặt các người, núi và đồi sẽ trở tiếng ca hát, mọi cây cối ngoài đồng sẽ vỗ tay. Cây tùng sẽ mọc lên thay cho bụi gai, và cây sim sẽ lớn lên thay cho gai góc; điều đó sẽ làm cho biết danh Đức Giê-hô-va, và là một dấu đời đời không hề tiết diệt.

Thi-Thiên 8:2: Nhân vì các cừu địch Chúa, Chúa do miệng trẻ thơ và những con đang bú, mà lập nên năng lực Ngài, đặng làm cho người thù nghịch và kẻ báo thù phải nín lặng.

Khi Đức Chúa Trời ban luật pháp của Ngài cho dân Y-sơ-ra-ên, Đức Chúa Trời đã bắt các thế lực trên trời và bên dưới đất phải làm chứng về công việc này, điều đó có nghĩa là trong lòng của thế lực đó và môi miệng của thế lực đó cũng phải có luật pháp của Đức Chúa Trời và phải vâng phục các mạng lệnh của Đức Chúa Trời, vì cho dù các thế lực đó là thiên sứ trên thiên đàng hay là ma quỷ ở trong chốn không trung hoặc những ma quỷ đã ẩn náu trong xác thịt của loài người hay loài thú hoặc nơi mồ mả trên đất này, thì chúng cũng phải vâng phục luật pháp của Đức Chúa Trời và chúng phải thờ phượng Đức Chúa Trời cùng hầu việc Ngài, tức là chúng phải làm theo Lời mà Đức Chúa Trời đã phán qua môi miệng của loài người, hoặc con trẻ đang bú hoặc những người hầu việc Đức Chúa Trời. Ma quỷ che giấu lẽ thật của Lời Đức Chúa Trời khỏi sự hiểu biết của loài người xác thịt trên đất này, mặc dù chúng là thần linh, gọi là ma quỷ thì chúng vẫn còn là loài người và như vậy, luật pháp mà Đức Chúa Trời đã ban cho dân Y-sơ-ra-ên đó thì ma quỷ cũng phải tuân theo.

Ê-xê-chi-ên 28:1-9: Lại có lời Đức Giê-hô-va phán cùng ta rằng: Hỡi con người, hãy nói cùng vua của Ty-rơ rằng: Chúa Giê-hô-va phán như vậy: Vì lòng người đã tự cao, và người nói rằng: Ta là một vì thần, ta ngồi trên ngai Đức Chúa Trời, ở giữa các biển; đầu lòng người tự cao lên bằng lòng Đức Chúa Trời, người còn là loài người, không phải là Đức Chúa Trời. Nay, người khôn hơn Đa-ni-ên; chẳng có sự mầu nhiệm nào giấu kín khỏi người! Người đã được giàu có bởi sự khôn ngoan và thông sáng của mình; đã thâu chứa vàng bạc trong kho tàng người; bởi sự thông thạo và sự buôn bán mình, thì người đã làm cho sự giàu có mình tấn tới. Vậy lòng người đã đem lên vì cố sự giàu có của người. Vậy nên, Chúa Giê-hô-va phán như vậy: Vì lòng người tự cao lên bằng lòng Đức Chúa Trời, cho nên, nay, ta sẽ khiến những người ngoại quốc hung bạo hơn hết trong các dân, nổi dậy nghịch cùng người; chúng nó sẽ rút gươm nghịch cùng sự khôn sáng hoa mỹ người, và làm ô uế sự vinh hiển người. Chúng nó sẽ xô người xuống hầm hố và người sẽ chết trong lòng biển, như người bị giết. Trước mặt kẻ giết người, người còn dám nói rằng: Ta là Đức Chúa Trời chẳng? Khi ấy người ở trong tay của kẻ làm người bị thương, thì người là loài người, chẳng phải là Đức Chúa Trời.

Xuất Ê-díp-tô ký 20:1-17: Bấy giờ, Đức Chúa Trời phán mọi lời này, rằng: Ta là Giê-hô-va Đức Chúa Trời người, đã rút người ra khỏi xứ Ê-díp-tô, là nhà nô lệ. Trước mặt ta, người chớ có các thần khác. Người chớ làm tượng chạm cho mình, cũng chớ làm tượng nào giống những vật trên trời cao kia, hoặc nơi đất thấp này, hoặc trong nước dưới đất. Người chớ quỳ lạy trước các hình tượng đó, và cũng đừng hầu việc chúng nó; vì ta là Giê-hô-va Đức Chúa Trời người, tức là Đức Chúa Trời ký tà, hễ ai ghét ta, ta sẽ nhân tội tổ phụ phạt lại con cháu đến ba bốn đời, và sẽ làm ơn đến ngàn đời cho những kẻ yêu mến ta và giữ các điều răn ta. Người chớ lấy danh Giê-hô-va Đức Chúa Trời người mà làm chơi, vì Đức Giê-hô-va chẳng cầm bằng vô tội kẻ nào lấy danh Ngài mà làm chơi. Hãy nhớ ngày nghỉ đặng làm nên ngày thánh. Người hãy làm hết công việc mình trong sáu ngày; nhưng ngày thứ bảy là ngày nghỉ của Giê-hô-va Đức Chúa Trời người: trong ngày đó, người, con trai, con gái tôi trai tớ gái, súc vật của người, hoặc khách ngoại bang ở trong nhà người, đều chớ làm công việc chi hết; vì trong sáu ngày Đức Giê-hô-va đã dựng nên trời, đất, biển, và muôn vật ở trong đó, qua ngày thứ bảy thì Ngài nghỉ: vậy nên Đức Giê-hô-va đã ban phước cho ngày nghỉ và làm nên ngày thánh. Hãy hiếu kính cha mẹ người, hầu cho người được sống lâu trên đất mà Giê-hô-va Đức Chúa Trời người ban cho. Người chớ giết người. Người chớ phạm tội tà dâm. Người chớ trộm cướp. Người chớ nói chứng dối cho kẻ lân cận mình. Người chớ tham nhà kẻ lân cận người, cũng đừng tham vợ người, hoặc tôi trai tớ gái, bò, lừa, hay là vật chi thuộc về kẻ lân cận người.

Phục truyền luật lệ ký 4:23-26: Khá cẩn thận giữ lấy mình, chớ quên sự giao ước của Giê-hô-va Đức

Chúa Trời các người đã lập cùng các người, và chớ làm tượng chạm nào, hình của vật nào mà Giê-hô-va Đức Chúa Trời người đã cấm; vì Giê-hô-va Đức Chúa Trời người như một đám lửa tiêu cháy, và là Đức Chúa Trời hay kỵ tà. Khi các người sẽ có con cùng cháu, và khi đã ở lâu trong xứ rồi, nếu các người làm bại hoại mình, làm tượng chạm nào, hình của vật chi mặc dầu, mà hành ác trước mặt Giê-hô-va Đức Chúa Trời các người để chọc Ngài nổi giận, thì ngày nay ta bắt trời và đất làm chứng quyết cho các người rằng các người sẽ chết vội, và khuất mắt khỏi xứ mà mình sẽ đi nhận lấy tại bên kia sông Giô-đanh. Các người chẳng ở đó lâu dài đâu, nhưng sẽ bị tận diệt.

Phục truyền luật lệ ký 30:15-20: Hãy xem, ngày nay ta đặt trước mặt người sự sống và phước lành, sự chết và tai họa, vì ngày nay, ta bảo người thương mến Giê-hô-va Đức Chúa Trời người, đi trong các đường lối Ngài, và gìn giữ những điều răn luật lệ và mạng lệnh Ngài, để người sống, gia thêm, và Giê-hô-va Đức Chúa Trời người ban phước cho người trong xứ mà người sẽ vào nhận lấy. Nhưng nếu lòng người xây trở, không khứng nghe theo, chịu dụ dỗ thờ lạy và hầu việc các thần khác, thì ngày nay ta tỏ cùng các người rằng các người hẳn phải tuyệt diệt, không được sống lâu trên đất mà người sẽ đi qua sông Giô-đanh đặng nhận lấy. Ngày nay, ta bắt trời và đất làm chứng cho các người rằng ta đã đặt trước mặt người sự sống và sự chết, sự phước lành và sự rửa sả. Vậy, hãy chọn sự sống, hầu cho người và dòng dõi người được sống, thương mến Giê-hô-va Đức Chúa Trời người, vâng theo tiếng phán Ngài, và triu mến (*tôn trọng*) Ngài; vì Ngài là sự sống người và làm cho người được sống lâu, đặng người ở trên đất mà Đức Giê-hô-va đã thề ban cho các tổ phụ người, là Áp-ra-ham, Y-sác, và Gia-cốp.

Khi Đức Chúa Trời phán các mạng lệnh này, các thiên sứ của Đức Chúa Trời đã được nghe và quyền lực của ma quỷ cũng đã nghe và các thế lực này đã biết rõ rằng, loài người không được phép thờ lạy thần tượng, cũng không được phép tạc hình tượng và như vậy, khi ma quỷ lừa dối loài người vào sự thờ lạy thần tượng thì chúng là kẻ tiếp tục phạm tội chống lại mạng lệnh của Đức Chúa Trời và khi chúng khiến cho người ta phạm tội nghịch lại mạng lệnh của Đức Chúa Trời, thì ấy là chúng phạm tội giết người.

Khi Đức Chúa Jê-sus chịu Đức Thánh-Linh đem Ngài vào nơi đồng vắng để chịu sự thử thách, ma quỷ đã cám dỗ Chúa Jê-sus, nhưng khi Đức Chúa Jê-sus công bố Lời Đức Chúa Trời thì ma quỷ phải thoái lui.

Ma-thi-ơ 4:1-11: **Bấy giờ, Đức Thánh Linh đưa Đức Chúa Jê-sus đến nơi đồng vắng, đặng chịu ma quỷ cám dỗ.** Ngài đã kiêng ăn bốn mươi ngày bốn mươi đêm rồi, sau thì đói. Quỷ cám dỗ đến gần Ngài, mà nói rằng: Nếu người phải là Con Đức Chúa Trời, thì hãy khiến đá này trở nên bánh đi. Đức Chúa Jê-sus đáp: Có lời chép rằng: Người ta sống chẳng phải chỉ nhờ bánh mà thôi, song nhờ mọi lời nói ra từ miệng Đức Chúa Trời. Ma quỷ bèn đem Ngài vào nơi thành thánh, đặt Ngài trên nóc đền thờ, và nói rằng: Nếu người phải là Con Đức Chúa Trời, thì hãy gieo mình xuống đi; vì có lời chép rằng: Chúa sẽ truyền các thiên sứ gìn giữ người, thì các đấng ấy sẽ nâng người trong tay, kéo chân người vấp nhằm đá chằng. Đức Chúa Jê-sus phán: Cũng có lời chép rằng: Người đừng thử Chúa là Đức Chúa Trời người. Ma quỷ lại đem Ngài lên trên núi rất cao, chỉ cho Ngài các nước thế gian, cùng sự vinh hiển các nước ấy; mà nói rằng: Ví bằng người sấp mình trước mặt ta mà thờ lạy, thì ta sẽ cho người hết thảy mọi sự này. Đức Chúa Jê-sus bèn phán cùng nó rằng: Hỡi quỷ Sa-tan, người hãy lui ra! Vì có lời chép rằng: Người phải thờ phượng Chúa là Đức Chúa Trời người, và chỉ hầu việc một mình Ngài mà thôi. Ma quỷ bèn bỏ đi; liền có thiên sứ đến gần mà hầu việc Ngài.

Chúa Jê-sus đã cảnh báo các môn đồ của Ngài về việc thế gian sẽ vì cơ Danh Ngài mà dấy lên để chống đối, bắt bớ và bách hại họ, chẳng phải chỉ vì các Lời đã chép trong Kinh-Thánh mà thôi, nhưng là hết thảy mọi lời mà họ sẽ nhân Danh Ngài mà rao giảng nữa, vì ấy là tại quyền lực của ma quỷ sợ hãi trước việc Nước Thiên đàng đang đến gần với loài người và như vậy, thời kỳ tận thế của chúng đã đến gần hơn.

Quyền lực của thế gian sẽ không chấp nhận các mạng lệnh cùng các điều răn mà Đức Chúa Trời đã phán truyền cho dân Y-sơ-ra-ên cũng như cho loài người phải vâng giữ và làm theo, vì người ta thích được tự do làm các điều ác, là những sự tham lam, ích kỷ, gian lận, gian dâm, ô uế, luông tuông, thờ hình tượng, phù phép, thù oán, tranh đấu, ghen ghét, buồn giận, cãi lầy, bất bình, bè đảng, ganh gổ, say sưa, mê ăn uống, cùng các sự khác giống như vậy, tức là những sự thuộc về công việc của ma quỷ. Sự hiện diện của Danh Đức Chúa Jê-sus Christ sẽ khiến cho thế gian đau đầu vì những sự ham muốn của xác thịt họ bị đe dọa và quyền lực của ma quỷ biết rằng, nếu chúng để cho Tin-Lành của Đức Chúa Jê-sus Christ được rao giảng cách tự do thì ngày tận thế của chúng sẽ đến rất nhanh và số phận của chúng phải bị ném vào hồ có lửa đời đời, vậy

nên ma quỷ tìm đủ mọi cách để ngăn trở sự phát triển của Tin-Lành và cách mà ma quỷ đã làm và sẽ làm đó là chúng đánh vào quyền lợi của xác thịt những người bị chúng cầm buộc và tấn công vào sự sống của những người hầu việc Đức Chúa Jêsus Christ, vì chúng biết khả năng phân biệt điều thiện và điều ác trong xác thịt của người ta chính là nơi yếu nhất của loài người xác thịt, vì không có một người nào lại muốn bị tổn thương, bị mất mát, bị hành hạ, bị tai họa, bị giết chết và chính trong thì giờ mạng sống của người ta bị đe dọa thì khả năng phân biệt điều thiện và điều ác trong người đó sẽ trở dậy để tự bảo vệ sự sống mình và nếu như người ta không thể giữ được lòng trung thành với Đức Chúa Jêsus Christ thì người ta sẽ phản bội Ngài và chính sự phản bội đó sẽ phá huỷ sự sống của người ấy và làm ảnh hưởng tới đức tin của những người khác nữa.

Đức Chúa Jêsus đã phán với các môn đồ của Ngài và cũng là cho hết thảy mọi người tin Ngài, rằng: **Cho nên lời ta phán cùng các ngươi trong nơi tối tăm, hãy nói ra nơi sáng láng; và lời các ngươi nghe kể lỗ tai, hãy giảng ra trên mái nhà. Đừng sợ kẻ giết thân thể mà không giết được linh hồn; nhưng thà sợ Đấng làm cho mất được linh hồn và thân thể trong địa ngục.**

Chúa Jêsus muốn hết thảy mọi người chúng ta hiểu rằng, chúng ta hết thảy đã chết vì cố tội lỗi mình cũng như vì cố tội lỗi của tổ phụ chúng ta mà hết thảy loài người đã bị bán cho tội lỗi từ khi còn ở trong bụng mẹ, nhưng Đức Chúa Trời đã vì sự yêu thương của Ngài mà cứu chuộc chúng ta lại cho Ngài, hầu cho chúng ta sẽ nhờ ân điển của Ngài mà được làm con kế tự Lời của Ngài và kế tự Đấng Christ, là kế tự Đấng đã dùng huyết thánh của Ngài mà chuộc chúng ta lại cho Đức Chúa Trời và như vậy, chúng ta đã chết vì tội ác mình, nay chúng ta sống, ấy không phải là chúng ta sống nữa, nhưng là Con Đức Chúa Trời sống trong chúng ta.

Kẻ phải sợ hãi ấy không phải là những người thuộc về Đức Chúa Jêsus Christ, mà là chính ma quỷ phải sợ hãi, vì chúng đã bị phán xét vào trong sự chết đời đời và nay chúng còn đang hành động ấy là Đức Chúa Trời còn cho phép chúng làm công việc của sự làm chứng về việc Ngài đã ban luật pháp của Ngài cho loài người qua dân Y-sơ-ra-ên và ma quỷ chỉ là công cụ để thử thách mọi người trên đất này mà thôi. Ma quỷ không có quyền trên sự sống hay sự chết của loài người cũng như với muôn vật, vì chúng chỉ là vật thọ tạo bởi Đức Chúa Trời và chúng đã bị tước bỏ danh hiệu thiên sứ mà mang lấy tên của vật ô-ước bị ném ra khỏi thiên đàng của Đức Chúa Trời, như Lời Chúa đã chép:

Ê-xê-chi-ên 28:11-19: Lại có lời Đức Giê-hô-va phán cùng ta như vậy: Hỡi con người, hãy làm một bài ca thương về vua Ty-rô và nói cùng người rằng: Chúa Giê-hô-va phán như vậy: Người gồm đủ tất cả, đầy sự khôn ngoan, tốt đẹp trọn vẹn. Người vốn ở trong Ê-đên, là vườn của Đức Chúa Trời. Người đã có đầy mình mọi thứ ngọc báu, là ngọc mã não, ngọc vàng lợt, ngọc kim cương, ngọc thủy thương, ngọc sắc biếc, ngọc bích, ngọc sắc chàm, ngọc sắc xanh, ngọc thông hành, cùng vàng nữa. Nghề làm ra trống cơm ống sáo thuộc về người; từ ngày người mới được dựng nên đã sẵn sàng rồi. Người là một chê-ru-bin được xúc dầu đang che phủ; ta đã lập người lên trên hòn núi thánh của Đức Chúa Trời; người đã đi dạo giữa các hòn ngọc sáng như lửa. Đường lối người trọn vẹn từ ngày người được dựng nên, cho đến lúc thấy sự gian ác trong người. Nhân người buôn bán thành lợi, lòng người đầy sự hung dữ, và người đã phạm tội; vậy ta đã xô người như là vật ô ứ xuống khỏi núi Đức Chúa Trời; hỡi chê-ru-bin che phủ kia, ta diệt người giữa các hòn ngọc sáng như lửa! Lòng người đã kiêu ngạo vì sự đẹp người, và sự vinh hiển của người làm cho người làm hư khôn ngoan mình. Ta đã xô người xuống đất, đặt người trước mặt các vua, cho họ xem thấy. Người đã làm ô ứ nơi thánh người bởi tội ác người nhiều quá và bởi sự buôn bán người không công bình; ta đã khiến lửa ra từ giữa người; nó đã thiêu nuốt người, và ta đã làm cho người trở nên tro trên đất, trước mặt mọi kẻ xem thấy. Hết thảy những kẻ biết người trong các dân sẽ sửng sờ về người. Kìa, người đã trở nên một cơ kinh khiếp, đời đời người sẽ không còn nữa.

Đức Chúa Jêsus đã nhắc cho các môn đồ của Ngài cũng như cho chúng ta nhớ rằng: Chính Đức Chúa Trời là Đấng cai trị mọi sự, Ngài cầm quyền trên tất cả mọi sự, vì Ngài là Đấng dựng nên sự sáng và dựng nên sự tối tăm, Ngài là Đấng tạo nên loài người và chỉ định các vua nơi thế gian và Ngài là Đấng dựng nên trời, đất, biển cùng muôn vật trên đất này và bên dưới đất, như Lời Chúa đã chép.

Ê-sai 45:1-14: Đức Giê-hô-va phán thể này cùng Si-ru, là người xúc dầu của Ngài, ta đã cầm lấy tay hữu người, đặt hàng phục các nước trước mặt người, và ta sẽ tháo dây lưng các vua; đặt mở các cửa thành trước mặt người, cấm không được đóng lại: Ta sẽ đi trước mặt người, ban bằng các đường

gập ghềnh; phá vỡ các cửa bằng đồng, bẻ gãy then gài bằng sắt; ta sẽ ban vật báu chứa trong nơi tối, của cải chứa trong nơi kín cho người, để người biết rằng chính ta, là Đức Giê-hô-va, Đức Chúa Trời của Y-sơ-ra-ên, đã lấy tên người gọi người. Vì cơ Gia-cốp, tôi tớ ta, và Y-sơ-ra-ên, kẻ lựa chọn của ta, nên ta đã lấy tên người gọi người, và đặt tên thêm cho người đầu người không biết ta. Ta là Đức Giê-hô-va, không có Đấng nào khác, ngoài ta không có Đức Chúa Trời nào khác nữa. Dầu người không biết ta, ta sẽ thất lũng người, hầu cho từ phía mặt trời mọc đến phía mặt trời lặn họ được biết rằng không có Đức Chúa Trời nào khác ngoài ta. Ta là Đức Giê-hô-va, không có đấng nào khác. Ấy chính ta là Đấng gây nên sự sáng và dựng nên sự tối tăm, làm ra sự bình an và dựng nên sự tai vạ; chính ta, là Đức Giê-hô-va, làm mọi sự đó. Hỡi các tầng trời, hãy sa móc xuống từ trên cao, vòng khung hãy đổ sự công bình xuống! Đất hãy tự nở ra, đừng sanh sự cứu rỗi, sự công bình mọc lên cả một lần! Ta, là Đức Giê-hô-va, đã dựng nên sự đó. Khốn thay cho kẻ cãi lại với Đấng tạo nên mình! một bình trong các bình bằng đất! Đất sét há dễ nói cùng thợ gốm là người nhồi mình rằng: Người làm chi? hoặc việc người làm ra há nói rằng: Nó không có tay? Khốn thay cho kẻ nói cùng cha mình rằng: Cha sinh ra gì? và cùng đàn bà rằng: Người đẻ gì? Đức Giê-hô-va, Đấng Thánh của Y-sơ-ra-ên, tức là Đấng đã làm ra Y-sơ-ra-ên, phán như vậy: Các người hãy hỏi ta về những sự sẽ đến; hãy bảo ta về sự các con trai ta, và về việc làm bởi tay ta. Ấy chính ta đã làm ra đất, dựng nên loài người ở trên đất; chính ta, tức là tay ta, đã giương ra các tầng trời, và đã truyền bảo các cơ binh nó. Ấy chính ta đã đẩy người lên trong sự công bình, và sẽ ban bằng mọi đường lối người. Người sẽ lập lại thành ta, và thả kẻ bị dày của ta, không cần giá chuộc, cũng không cần phần thưởng, Đức Giê-hô-va vạn quân phán vậy. Đức Giê-hô-va phán như vậy: Lời lãi nước Ê-díp-tô, của cải nước Ê-thi-ô-bi, cùng người Sa-bê, người vóc dạng cao lớn, đều sẽ qua cùng người và thuộc về người. Họ sẽ bước theo người; mang xiềng mà đến, quy lụy trước mặt người và nài xin rằng: Thật Đức Chúa Trời ở giữa người; ngoài Ngài chẳng có ai khác, không có Đức Chúa Trời nào nữa.

Ma quỷ đã lừa dối loài người khiến người ta sợ hãi trước uy lực của thiên tai mà quên luật pháp của Đức Chúa Trời mình, vì khi người ta phạm tội chối bỏ Lời của Đức Giê-hô-va thì các Lời hăm he của Đức Giê-hô-va sẽ đổ xuống trên họ, như hạn hán, binh đao, nắng cháy, bão tố, bệnh dịch... và trong lúc dân Y-sơ-ra-ên bối rối trước các tai họa do chính tội lỗi của họ gây ra thì ma quỷ lợi dụng điều đó để lừa dối họ mà sa vào sự thờ lạy thần tượng hư không mà tưởng rằng họ sẽ nhờ các thần tượng đó mà thoát khỏi tai họa, nhưng họ đã mắc mưu của ma quỷ mà phạm tội nghịch lại Đức Giê-hô-va.

Ê-sai 28:1-22: Khốn thay cho mào triều thiên kiêu ngạo của những bợm rượu Ép-ra-im, khốn thay cho hoa chóng tàn làm đồ trang sức đẹp nhất dân ấy, đóng tại nơi trũng màu mỡ của những người say rượu? Nay, từ nơi Chúa có một người mạnh và có quyền, giống như cơn bão mưa đá, như trận gió phá hại, như nước lớn vỡ bờ. Người sẽ lấy tay ném cả xuống đất. Mào triều thiên kiêu ngạo của những bợm rượu Ép-ra-im sẽ bị giày đạp dưới chân. Cái hoa chóng tàn làm đồ trang sức đẹp nhất dân ấy, đóng tại nơi trũng màu mỡ, cũng sẽ giống như trái vả chín trước mùa hè: người ta thấy nó, vừa mới vào tay thì đã nứt. Trong ngày đó, Đức Giê-hô-va vạn quân sẽ trở nên mào triều thiên chói sáng và mào miện rực rỡ của dân sót Ngài; sẽ trở nên thần công chính cho kẻ ngồi trên tòa xét đoán, và sức mạnh cho những kẻ đuổi giặc nơi cửa thành. Song những kẻ ấy cũng choáng váng vì rượu, xiêu tó vì các thứ rượu mạnh. Thầy tế lễ và đấng tiên tri đều choáng váng vì rượu mạnh, bị rượu nứt đi, nhân các thứ rượu mạnh mà xoàng ba; xem sự hiện thấy thì cất nghĩa sai, xử kiện thì vấp ngã; mưa ra ô ướ đầy bàn tiệc, chẳng có chỗ nào sạch! Vậy người sẽ dạy khôn cho ai, và khiến ai hiểu sự dạy dỗ mình? Có phải là dạy cho những trẻ con thôi bú, mới lìa khỏi vú chẳng? Vì, với họ phải giềng mối thêm giềng mối, giềng mối thêm giềng mối; hàng thêm hàng, hàng thêm hàng; một chút chỗ này, một chút chỗ kia! Vậy nên Đức Giê-hô-va sẽ dùng môi lạ lưỡi khác mà phán cùng dân này. Ngài đã phán cùng nó rằng: Đây là nơi yên nghỉ; hãy để kẻ mệt nhọc được yên nghỉ. Nay là lúc mát mẻ cho các người. Thế mà họ chẳng chịu nghe. Lời Đức Giê-hô-va đối với họ sẽ là giềng mối thêm giềng mối, giềng mối thêm giềng mối; hàng thêm hàng, hàng thêm hàng; một chút chỗ này, một chút chỗ kia; hầu cho họ bước tới, thì ngã nhào và giập nát, sập bẫy, và bị bắt! Vậy nên, hỡi các người là những người ngạo mạn, cai trị dân này ở Giê-ru-sa-lem, hãy nghe lời của Đức Giê-hô-va. Vì các người nói rằng: Chúng ta đã kết ước với sự chết, và giao ước cùng nơi âm phủ. Khi tai nạn hủy diệt trải qua, sẽ chẳng chạm đến ta đâu. Chúng ta lấy sự nói dối là nơi nương náu, sự gian lận làm nơi ẩn mình. Vậy

nên, Chúa Giê-hô-va phán như vậy: Này, ta đặt tại Si-ôn một hòn đá để làm nền, là đá đã thử nghiệm, là đá góc quý báu, là nền bền vững: ai tin sẽ chẳng gặp rúc. Ta sẽ lấy sự chánh trực làm dây đo, sự công bình làm chuẩn mực; mưa đá sẽ hủy diệt nơi ẩn nấu bằng sự nói dối, nước sẽ ngập chỗ nường nấu. Bấy giờ ước các người kết với sự chết sẽ phé đi, ước các người giao cùng nơi âm phủ sẽ không đứng được. Khi tai nạn hủy diệt trải qua, các người đều bị giày đạp. Mỗi lần tai nạn trải qua, sẽ bắt lấy các người, vì nó trải qua mọi buổi sớm mai, ngày và đêm; chỉ có sự kính sợ làm cho các người hiểu biết lời dạy ấy. Giường ngắn quá không thể duỗi mình; mền hẹp quá không thể quấn mình. Vì Đức Giê-hô-va sẽ dấy lên như ở núi Phê-ra-xim; Ngài nổi giận như tại trũng Ga-ba-ôn, đặt làm việc Ngài, là việc khác thường, và làm công Ngài, là công lạ lùng. Vậy bây giờ, đừng khinh lờn nữa, e dấy tới càng buộc chặt các người chẳng; vì ta có nghe từ nơi Chúa, là Đức Giê-hô-va vạn quân, lệnh truyền hủy diệt cả đất.

Giê-rê-mi 5:18-23: Đức Giê-hô-va phán: Dầu vậy, cũng trong những ngày đó, ta sẽ chẳng diệt hết các người dẫu. Xảy ra khi các người nói rằng: Sao Giê-hô-va Đức Chúa Trời chúng tôi đã làm mọi sự nầy cho chúng tôi? thì người khác bảo chúng nó rằng: Như các người đã lia bỏ ta và hầu việc các thần ngoại trong đất mình thế nào, thì các người cũng sẽ hầu việc các dân ngoại trong một đất chẳng thuộc về mình thế ấy. Hãy rao những lời nầy cho nhà Gia-cóp; hãy truyền ra trong Giu-đa, nói rằng: Hỡi dân ngu muội và không hiểu biết, là dân có mắt mà không thấy, có tai mà không nghe kia, hãy nghe điều nầy. Đức Giê-hô-va phán: Các người chẳng kính sợ ta, chẳng run rẩy trước mặt ta sao? Ta là Đấng đã lấy cát làm bờ cõi biển, bởi một mạng lệnh đời đời, không vượt qua được. Sóng biển dẫu động, cũng không thắng được; biển dẫu gầm rống, cũng không qua khỏi nó; nhưng dân nầy thì lại có lòng ngoa ngạnh và bợn nhịch, hết thảy đều dấy loạn và đi.

Hết thảy dân sự của Đức Chúa Trời phải luôn nhớ rằng Đức Chúa Trời là Vua Chí Cao, tuyệt các thần và chính Ngài tế trị muôn vật trong sự công bình của Ngài. Bất kỳ một cơn gió hay một cơn bão hoặc cơn mưa hay nước lụt cũng đều do Đức Chúa Trời cai trị và hết thảy mọi sự xảy ra đều có duyên cớ liên quan đến tình trạng thuộc linh của dân sự ở trên đất này, chứ không phải là ma quỷ có quyền tự do muốn làm gì thì làm, vì ma quỷ chỉ là công cụ trong tay Đức Chúa Trời để trừng phạt những người vi phạm luật pháp của Đức Chúa Trời và để thử thách loài người trên đất này mà thôi.

Thi-Thiên 10:1-18: Đức Giê-hô-va ôi! vì cớ gì Ngài đứng xa, lúc gian truân tại sao Ngài ẩn mình đi? Kẻ ác, vì lòng kiêu ngạo, hăm hở rượt theo người khốn cùng; Nguyên chúng nó phải mắc trong mưu chước mình đã toan. Vì kẻ ác tự khoe về lòng dục mình; Kẻ tham của từ bỏ Đức Giê-hô-va, và khinh dể Ngài. Kẻ ác bộ mặt kiêu ngạo mà rằng: Ngài sẽ không hề hạch hỏi. Chẳng có Đức Chúa Trời: kia là tư tưởng của hắn. Các đường hắn đều may mắn luôn luôn; Sự đoán xét của Chúa cao quá, mắt hắn chẳng thấy được; Hắn chê hết thảy kẻ thù nghịch mình. Hắn nghĩ rằng: Ta sẽ chẳng lay động; Ta sẽ không bị tai họa gì đến đời đời. Miệng hắn đầy sự nguyên rửa, sự giả dối, và sự gian lận; Dưới lưỡi nó chỉ có sự khuấy khỏa và gian ác. Hắn ngồi nơi rình rập của làng, giết kẻ vô tội trong nơi ẩn khuất; Con mắt hắn dòm hành người khốn khổ. Hắn phục trong nơi kín đáo như sư tử trong hang nó; Hắn rình rập đặt bắt người khốn cùng; Khi hắn kéo kẻ khốn cùng vào lưới mình, thì đã bắt được nó rồi. Hắn chum hum, và cúi xuống, kẻ khốn khổ sa vào vấu hắn. Hắn nghĩ rằng: Đức Chúa Trời quên rồi, Ngài đã ẩn mặt, sẽ không hề xem xét. Đức Giê-hô-va ôi! xin hãy trỗi dậy; Hỡi Đức Chúa Trời, hãy giơ tay Ngài lên; Chớ quên kẻ khốn cùng. Vì cớ sao kẻ ác khinh dể Đức Chúa Trời, và nghĩ rằng: Chúa sẽ chẳng hề hạch hỏi? Chúa đã thấy rồi; vì Chúa xem xét sự bạo tàn và sự độc hại, Để lấy chính tay Chúa mà báo trả lại; Còn kẻ khốn khổ phó mình cho Chúa; Chúa là Đấng giúp đỡ kẻ mồ côi. Hãy bẻ gãy cánh tay kẻ ác, và tra tìm sự gian ác của kẻ dữ cho đến không còn thấy gì nữa. Đức Giê-hô-va làm Vua đến đời đời vô cùng; Các ngoại bang bị diệt mất khỏi đất của Ngài. Hỡi Đức Giê-hô-va, Ngài đã nghe lời ước ao của kẻ hiền từ; Khiến lòng họ được vững bền, và cũng đã lắng tai nghe, đặt xét công bình việc kẻ mồ côi và người bị hà hiếp, hầu cho loài người, vốn bởi đất mà ra, không còn làm cho sợ hãi nữa.

Khi các môn đồ của Đức Chúa Jê-sus đã hiểu rõ ý nghĩa của những sự dạy dỗ của Ngài thì họ sẽ vững lòng mà đi ra thi hành chức vụ và họ sẽ được nhận lãnh sự tỏ ra của Đức Thánh-Linh và trách nhiệm của họ là sẽ công bố những sự mà họ đã nhận được từ nơi Ngài.

Ma-thi-ơ 10:27: Cho nên lời ta phán cùng các người trong nơi tối tăm, hãy nói ra nơi sáng láng; và lời các người nghe kẻ lỗ tai, hãy giảng ra trên mái nhà.

Bản Kinh-Thánh King James version chép: ²⁷What^{G3739} I tell^{G3004} you in darkness^{G4653}, that speak^{G2036} ye in light^{G5457}; and what^{G3739} ye hear^{G191} in the ear^{G3775}, that preach^{G2784} ye upon the housetops^{G1430}.

Chữ trong nơi tối tăm đây trong câu 27 này đó là chữ $\sigma\kappa\omicron\tau\iota\alpha$ - skotia, số 4653 ra từ chữ $\sigma\kappa\omicron\tau\omicron\varsigma$ - skotos, số 4655 của tiếng Hy-lạp (Greek) có nghĩa là: *Sự lờ mờ khó hiểu, sự tối nghĩa khó hiểu, trong bóng mát, bóng tối, trong tình trạng ít người biết đến, sự bí mật, sự kín đáo.*

Về thuộc thể thì nơi tối tăm đây nói về thời gian không có ánh sáng của mặt trời, là thời gian ban đêm, bóng tối là lúc mà các môn đồ của Chúa Jêsus nghỉ ngơi sau một ngày làm việc. Nhưng Lời Chúa luôn là thần linh và sự sống nên các môn đồ cần biết rằng, họ sẽ được nghe những sự dạy dỗ và những sự tỏ ra của Đức Thánh-Linh cho họ được biết những sự giấu kín từ các đời thượng cổ và rất nhiều Lời Chúa được chép trong Kinh-Thánh được gọi là các đoán ngữ mà các nhà thông thái, các thầy tế lễ trong dân Y-sơ-ra-ên đã lấy làm khó hiểu, thậm chí nhiều người đã nghi ngờ tính xác thực của các lời đó, nhưng thì giờ của Nước Thiên đàng đến, Thánh-Linh của Đức Chúa Jêsus Christ sẽ tỏ ra cho các môn đồ của Ngài cũng như cho các tông đồ thánh của Ngài biết được mà thôi, còn những người khác thì không được biết đến và như vậy, vì những sự đó chưa hề được chép trong Kinh-Thánh, mà chỉ được tỏ ra qua Đức Thánh-Linh và được công bố qua môi miệng của các môn đồ của Đức Chúa Jêsus Christ mà thôi và đó chính là cái cơ mà người ta sẽ dùng làm cơ để bắt bớ những người hầu việc Đức Chúa Jêsus Christ cũng như những người Giu-đa và những người Pha-ri-si đã bắt bớ Đức Chúa Jêsus vậy.

Ê-phê-sô 1:3-12: Ngợi khen Đức Chúa Trời, Cha Đức Chúa Jêsus Christ chúng ta, Ngài đã xuống phước cho chúng ta trong Đấng Christ đủ mọi thứ phước thiêng liêng ở các nơi trên trời, trước khi sáng thế, Ngài đã chọn chúng ta trong Đấng Christ, đặt làm nên thánh không chỗ trách được trước mặt Đức Chúa Trời, bởi sự thương yêu của Ngài đã định trước cho chúng ta được trở nên con nuôi của Ngài bởi Đức Chúa Jêsus Christ, theo ý tốt của Ngài, để khen ngợi sự vinh hiển của ân điển Ngài đã ban cho chúng ta cách những không trong Con yêu dấu của Ngài! Ấy là trong Đấng Christ, chúng ta được cứu chuộc bởi huyết Ngài, được tha tội, theo sự dư dật của ân điển Ngài, mà Ngài đã rải ra đầy dẫy trên chúng ta cùng với mọi thứ khôn ngoan thông sáng, khiến chúng ta biết sự mầu nhiệm của ý muốn Ngài, theo ý định mà Ngài đã tự lập thành trước trong lòng nhân từ Ngài để làm sự định trước đó trong khi kỳ mãn, hội hiệp muôn vật lại trong Đấng Christ, cả vật ở trên trời và vật ở dưới đất. Ấy cũng là trong Ngài mà chúng ta đã nên kẻ dự phần kế nghiệp, như đã định trước cho chúng ta được điều đó, theo mạng của Đấng làm mọi sự hiệp với ý quyết đoán, hầu cho sự vinh hiển của Ngài nhờ chúng ta là kẻ đã trông cậy trong Đấng Christ trước nhất mà được ngợi khen.

Ê-phê-sô 3:1-21: Ấy bởi điều đó, mà tôi, Phao-lô, vì anh em là người ngoại mà làm kẻ tù của Đức Chúa Jêsus Christ. Vả, anh em có nghe Đức Chúa Trời ban chúc cho tôi, là ân điển mà Ngài vì anh em phó cho tôi, thế nào bởi sự tỏ ra, tôi đã hiểu biết điều mầu nhiệm mà tôi mới bày tỏ cùng anh em mấy lời. Đọc đến thì anh em có thể rõ sự hiểu biết của tôi về lẽ mầu nhiệm của Đấng Christ, là lẽ mầu nhiệm trong các đời khác, chưa từng phát lộ cho con cái loài người, mà bây giờ đã được Đức Thánh Linh tỏ ra cho các sứ đồ thánh và tiên tri của Ngài. Lẽ mầu nhiệm đó tức là: Dân ngoại là kẻ đồng kế tự, là các chi của đồng một thể, đều có phần chung với chúng ta về lời hứa đã nhờ Tin Lành mà lập trong Đức Chúa Jêsus Christ; còn tôi đã trở nên kẻ giúp việc Tin Lành ấy cứ sự ban cho của ân điển Đức Chúa Trời, là ân điển đã ban cho tôi bởi công hiệu của quyền phép Ngài. Phải, ân điển đó đã ban cho tôi, là kẻ hèn hơn hết mọi thánh đồ, để rao truyền cho dân ngoại sự giàu có không dò được của Đấng Christ, và soi sáng cho mọi người biết sự phân phát lẽ mầu nhiệm, từ đời thượng cổ đã giấu kín trong Đức Chúa Trời là Đấng dựng nên muôn vật. Ấy vậy, hiện nay sự khôn sáng mọi đường của Đức Chúa Trời cậy Hội thánh mà bày tỏ ra cho những kẻ làm đầu và những kẻ cầm quyền trong các nơi trên trời, theo ý định đời đời của Ngài đã làm xong trong Đức Chúa Jêsus Christ, Chúa chúng ta, trong Ngài chúng ta nhờ đức tin đến Ngài mà được tự do đến gần Đức Chúa Trời cách dạn dĩ. Tôi cũng xin anh em chớ nhân sự hoạn nạn tôi chịu vì anh em mà ngã lòng điều đó là điều vinh hiển của anh em vậy. Ấy là vì cơ đó mà tôi quỳ gối trước mặt Cha, bởi Cha mà cả nhà trên trời và dưới đất đều được đặt tên, tôi cầu xin Ngài tùy sự giàu có vinh hiển Ngài khiến anh em được quyền

phép bởi Thánh Linh mà nên mạnh mẽ trong lòng; đến nỗi Đấng Christ nhân đức tin mà ngự trong lòng anh em; để anh em khi đã đâm rễ vững nền trong sự yêu thương, được hiệp cùng các thánh đồ mà hiểu thấu bề rộng, bề dài, bề cao, bề sâu của nó là thể nào, và được biết sự yêu thương của Đấng Christ, là sự trỗi hơn mọi sự thông biết, hầu cho anh em được đầy dẫy mọi sự dư dật của Đức Chúa Trời. Vả, Đức Chúa Trời, bởi quyền lực cảm động trong chúng ta, có thể làm trỗi hơn vô cùng mọi việc chúng ta cầu xin hoặc suy tưởng, nguyên Ngài được vinh hiển trong Hội thánh, và trong Đức Chúa Jêsus Christ, trải các thời đại, đời đời vô cùng. A-men.

Phần thứ hai của câu 27 chép là **và lời các người nghe kẻ lỗ tai, hãy giảng ra trên mái nhà**. Bản Kinh-Thánh King James version chép là **and what^{G3739} ye hear^{G191} in the ear^{G3775}, that preach^{G2784} ye upon the housetops^{G1430}**. Nghĩa là: **và các lời mà các người nghe trong lỗ tai, hãy giảng ra trên mái nhà**.

Trong lỗ tai đây có nghĩa là những sự tỏ ra chỉ có người nào được Thánh-Linh của Đức Chúa Jêsus Christ phán thì mới nhận được mà thôi, cũng như những sự được Đức Thánh-Linh tỏ ra trong lòng người ta vậy, những người khác sẽ không thể nghe được và cũng không thể biết được. Đức Chúa Jêsus Christ phán rằng, hết thấy mọi sự mà các môn đồ của Ngài cũng như những người hầu việc Ngài được nhận lãnh bởi những sự tỏ ra của Đức Thánh-Linh trong bất kỳ hoàn cảnh nào mà những sự đó cần phải được công bố thì các tông đồ của Chúa hãy nói ra các công khai, thậm chí nói ra chỗ đông người hầu cho người ta được nghe các Lời mà Đức Thánh-Linh muốn họ được nghe và Đức Chúa Jêsus cũng cảnh báo rằng, vì ma quỷ rất sợ những sự tỏ ra như vậy sẽ khiến cho nhiều người nghe được tiếng của Đức Chúa Trời và nhiều người sẽ được cứu rỗi bởi quyền phép của Lời Đức Chúa Trời, nên ma quỷ sẽ dấy những kẻ bị chúng cầm buộc mà chống nghịch lại các tông đồ của Đức Chúa Jêsus Christ và những kẻ đó có thể sẽ dùng sức mạnh mà giết chết các tông đồ của Đức Chúa Jêsus Christ. Dầu vậy, Đức Chúa Jêsus đã phán rằng: **Đừng sợ kẻ giết thân thể mà không giết được linh hồn; nhưng thà sợ Đấng làm cho mất được linh hồn và thân thể trong địa ngục**.

Vì cơ tội lỗi của A-đam mà hết thảy loài người đều đã rơi vào trong sự chết cả xác thịt và linh hồn, nhưng Đức Chúa Trời đã ban ơn cứu rỗi linh hồn cho những người nghe đến Danh Con một Ngài, là Đức Chúa Jêsus Christ và vâng giữ các mạng lệnh của Ngài. Như vậy, sự sống đời đời cho linh hồn của những người tin vào Danh của Đức Chúa Jêsus Christ đã được ban cho bởi Đức Chúa Trời thành tín, còn thân thể xác thịt của người ta sẽ được sống trong sự bình an và phước hạnh bởi Đức Chúa Trời ban cho.

Khi hầu việc Đức Chúa Jêsus Christ, thân thể của chúng ta có thể bị bách hại cũng như chính Đức Chúa Jêsus Christ đã bị người ta bách hại vậy, nhưng trong những sự bách hại đó, nếu Đức Chúa Trời không cho phép thì người ta không thể giết được các tông đồ của Đức Chúa Jêsus Christ. Nếu Đức Chúa Trời muốn thì sự chết sẽ đến trên thân thể xác thịt của các tông đồ của Đức Chúa Jêsus Christ, nhưng trong giờ phút căng thẳng nhất, gay go nhất, chính Thánh-Linh của Đấng Christ sẽ gìn giữ tâm thần của những người đó được vững vàng và Đức Thánh-Linh sẽ khiến cho những người trung thành với Ngài không biết đến sự đau đớn của thân thể xác thịt họ trước khi linh hồn họ được cất về thiên đàng với Đức Chúa Jêsus Christ.

Khải huyền 3:10-12: Vì người đã giữ lời nhện nhục ta, ta cũng sẽ giữ người khỏi giờ thử thách, là giờ sẽ đến trong khắp thế gian, đặng thử những người ở trên đất. Ta đến mau kíp; hãy giữ lấy điều người có, hầu cho không ai cất lấy mào triều thiên của người. Kẻ nào thắng, ta sẽ cho làm trụ trong đền Đức Chúa Trời ta, và người sẽ không ra khỏi đó nữa; ta lại sẽ lấy danh Đức Chúa Trời ta, danh của thành Đức Chúa Trời ta, là Giê-ru-sa-lem mới từ trên trời, bởi Đức Chúa Trời ta mà xuống, cùng danh mới ta, mà viết trên người.

Đức Thánh-Linh đã làm công việc này đối với sứ đồ Giăng, khi người ta ném ông vào trong vạc dầu đang sôi để tử hình ông, nhưng quyền phép của Đức Thánh-Linh đã làm cho sứ đồ Giăng không thấy đó là vạc dầu đang sôi, nhưng theo lịch sử ghi chép lại, những người ném sứ đồ Giăng vào vạc dầu đó sợ hãi khi thấy sứ đồ Giăng bơi, tắm trong vạc dầu đó như một đứa trẻ nô đùa trong nước tắm mình vậy. Người ta đã phải đưa sứ đồ Giăng ra khỏi vạc dầu và không dám thi hành án tử hình ông nữa và Đức Thánh-Linh đã giúp cho sứ đồ Giăng trốn thoát khỏi nhà tù tại đảo Bát-mô và trở về quê hương mình để chép xuống tất cả những sự mặc khải của Đức Chúa Jêsus Christ (được chép trong sách Khải huyền) và ông là sứ đồ duy nhất của Đức Chúa Jêsus qua đời cách tự nhiên của tuổi già.

Đức Chúa Jêsus nhắc cho chúng ta nhớ rằng, chúng ta là sản nghiệp của Ngài, là bông trái của hoa lợi Ngài và chúng ta được quý trọng hơn các loài vật mà Đức Chúa Trời đã tạo nên trên trái đất này.

Ma-thi-ơ 10:29-33: Hai con chim sẻ há chẳng từng bị bán một đồng tiền sao? Và ví không theo ý

muốn Cha các người, thì chẳng hề một con nào rơi xuống đất. Tóc trên đầu các người cũng đã đếm hết rồi. Vậy, đừng sợ chi hết, vì các người quý trọng hơn nhiều con chim sẻ. Bởi đó, ai xưng ta ra trước mặt thiên hạ, thì ta cũng sẽ xưng họ trước mặt Cha ta ở trên trời; còn ai chối ta trước mặt thiên hạ, thì ta cũng sẽ chối họ trước mặt Cha ta ở trên trời.

Đức Chúa Jêsus muốn hết thấy những người tin Ngài chớ nghi ngờ về mọi sự sẽ xảy đến với mình, vì Đức Chúa Trời tế trị muôn vật mà Ngài tạo nên và ngay cả những con chim sẻ rất nhỏ bé kia cũng được coi là quý trọng, bởi đó là công việc do tay của Đức Chúa Trời tạo dựng nên.

Ê-sai 46:3-4: **Hỡi nhà Gia-cốp, và hết thấy các người là dân sót của nhà Y-sơ-ra-ên, hãy nghe ta, ta đã gánh vác các người từ lúc mới sanh, bông-ấm các người từ trong lòng mẹ. Cho đến chừng các người già cả, đầu râu tóc bạc, ta cũng sẽ bông ấm các người. Ta đã làm ra, thì sẽ còn gánh vác các người nữa. Ta sẽ bông ấm và giải cứu các người.**

Đức Chúa Trời sẽ giải cứu những người trung thành với Ngài và biết nhờ cậy Ngài và sự giải cứu không chỉ nói đến các tai họa, những sự bách hại, những sự khó khăn và Đức Chúa Trời còn giải cứu những người thuộc về Ngài khỏi những sự yếu đuối của xác thịt mình trong thời điểm khó khăn nhất, như Ngài đã làm với Con một Ngài, là Đức Chúa Jêsus Christ vậy.

Hê-bơ-rơ 5:7-10: **Khi Đấng Christ còn trong xác thịt, thì đã kêu lớn tiếng khóc lóc mà dâng những lời cầu nguyện nài xin cho Đấng có quyền cứu mình khỏi chết, và vì lòng nhân đức Ngài, nên được nhậm lời. Dầu Ngài là Con, cũng đã học tập vâng lời bởi những sự khốn khổ mình đã chịu, và sau khi đã được làm nên trọn vẹn rồi, thì trở nên cội rễ của sự cứu rỗi đời đời cho kẻ vâng lời Ngài, lại có Đức Chúa Trời xưng Ngài là thầy tế lễ thượng phẩm theo ban Mên-chi-xê-đéc.**

Hãy nhớ rằng, trong Đức Chúa Cha mà Đức Chúa Jêsus Christ đã biết trước mọi sự thuộc về chúng ta, và những sự thử thách mà chúng ta sẽ được chịu đó, ấy là để chúng ta có cơ hội chứng minh tình yêu và lòng trung thành của mình đối với Đức Chúa Cha và với Đức Chúa Jêsus Christ, Con Ngài.

1 Phi-e-rơ 1:1-9: **Phi-e-rơ, sứ đồ của Đức Chúa Jêsus Christ, gửi cho những người kiều ngụ rải rác trong xứ Bông, Ga-la-ti, Cáp-ba-đốc, A-si và Bi-thi-ni, là những người được chọn, theo sự biết trước của Đức Chúa Trời, là Đức Chúa Cha, và được nên thánh bởi Đức Thánh Linh,ặng vâng phục Đức Chúa Jêsus Christ và có phần trong sự rải huyết Ngài: nguyên xin ân điển và bình an thêm lên cho anh em! Ngợi khen Đức Chúa Trời, là Cha Đức Chúa Jêsus Christ chúng ta, Ngài lấy lòng thương xót cả thể khiến chúng ta lại sanh,ặng chúng ta nhờ sự Đức Chúa Jêsus Christ sống lại từ trong kẻ chết mà có sự trông cậy sống, là cơ nghiệp không hư đi, không ô ướ, không suy tàn, để dành trong các tầng trời cho anh em, là kẻ bởi đức tin nhờ quyền phép của Đức Chúa Trời giữ cho, để được sự cứu rỗi gần hiện ra trong kỳ sau rốt! Anh em vui mừng về điều đó, dầu hiện nay anh em vì sự thử thách trăm bề buộc phải buồn bã ít lâu; hầu cho sự thử thách đức tin anh em quý hơn vàng hay hư nát, dầu đã bị thử lửa, sanh ra ngợi khen, tôn trọng, vinh hiển cho anh em khi Đức Chúa Jêsus Christ hiện ra. Ngài là Đấng anh em không thấy mà yêu mến; dầu bây giờ anh em không thấy Ngài, nhưng tin Ngài, và vui mừng lắm một cách không xiết kể và vinh hiển: nhận được phần thưởng về đức tin anh em, là sự cứu rỗi linh hồn mình.**

Gia-cơ 1:2-4 & 12: **Hỡi anh em, hãy coi sự thử thách trăm bề thoạt đến cho anh em như là điều vui mừng trọn vẹn, vì biết rằng sự thử thách đức tin anh em sanh ra sự nhịn nhục. Nhưng sự nhịn nhục phải làm trọn việc nó, hầu cho chính mình anh em cũng trọn lành toàn vẹn, không thiếu thốn chút nào... Phước cho người bị cám dỗ; vì lúc đã chịu nổi sự thử thách rồi, thì sẽ lãnh mảo triều thiên của sự sống mà Đức Chúa Trời đã hứa cho kẻ kính mến Ngài.**